

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 20. Admiratur Centurionem Christus: verè enim & realiter hunc assumpsit defectum, ipsâ morte maiorem: vt in eo Centurionem honoraret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

domi retrahentes, quando eis hæc mandat, siue
 illa specie caritatis aut replicæ, & ob hoc vo-
 cat plagas suas? *Omnes plagas meas &c. psalm.*
 Ita D. Aug. expendit, quod David descenderit
 te impetantem, quæ ad ynam Dei vocem, ad nu-
 tum adit, parata seu præcincta iustar militis:
Dixit & facti spiritus procella, & exaltati sunt
fluctus eius, ascendunt usque ad caelos. Ita vidit
 Hieremias mucronem fulgentem & eracutum,
 qui eodem ederet magnam, stragemque sangui-
 nolentam. Accedit Propeta, supplex rogat, ut
 cesset, & iunctis manibus ait: *O mucro Domini,*
usquequo non quiesces ingredi in vaginam, re-
frigerare & sile. Audit de caelo vocem, quæ
 respondet. *Quomodo qui fecit cum Dominus præ-*
cepit ei adversus Asanem &c. Ibiq; condi-
 xerit illi: Hoc modo cuncta Deo obediunt, quæ
 nos torquent, & illa quæ nos occidunt & vir-
 tificat: Ob quam causam, is cui optime nota
 erat Dei potentia, cum nominat, *Dominus*
virtutum. Incipit Pl. ex nomine iustorum, de-
 monstrans, quam sine vlla suspitione mali vivant
 Dei defensione securi. *Deus noster refugium & vir-*
tus: quocirca, non timebimus dum turbabitur
 terra, montes fumigent, mare insoleat, ita ut
 ipsi rupibus, terrorem incutiat, quæ ad oram
 maris indurantur: ut terrefieri videamur, dum
 eius furibundos & tumefcentes fluctus aduer-
 tunt. *Sonuerunt & turbata sunt &c. Conturbati*
sunt montes: Verumtamen iusti alacres. *Flumi-*
nis impetus letificat civitatem Dei. Illis licet oc-
 currat rapidissimo fluxu fluminis impetus, non
 turbabuntur, quoniam latibuntur. Quare? *Do-*
minus virtutum nobiscum, susceptor noster Deus
Iacob. *Dominus virtutum.* Si mare vires suis ha-
 bet fluctibus; si fluctus vires suis habent furis,
 si terræ motus efficaces habet vires, ex Deo ha-
 bent, & tantum faciunt, quantum illis Deus per-
 mittet: & certum est, quod non permittet ut
 vires illas contra electos suos exerant, de illis
 enim curam agit particularem: *Susceptor noster*
Deus Iacob. O quam efficax ista consideratio ad
 vestram pacem & internam quietem, & ut in
 omni velle ad Deum tribulatione recurratis!
 De hoc commendatur, noster Centurio, Per-
 pende quam sublimem habeat cognitionem hu-
 ius celestis philosophiæ & quam præclare res
 illas consideret. Cognovit (ait D. Pet. Chryso-
 log.) sanitatem esse militem, quendam Dei, quod-
 que sicut dum præcipit venire, & esse cum vno,
 est cum illo, & sanum conservat, & præcipiens
 ut vadat, malet ille siue illa, & sit infirmus: &
 eodem modo quo paralytis casualiter non intra-

uerat domum suam, sed à Deo missa, velut qui-
 dam lætelles, ut seruum eius comprehenderet &
 captivaret, ut calamitate serui, dominum eius,
 manibus Christi traderet, qui eius erat Domi-
 nus. sic ait: Domine colorum omnipotens, lex
 militum hæc est, ut ad vnicum Ducis verbum
 obediunt milites, vadant & veniant, & sic mei
 faciunt, cum sim tantilla Centurio potestatis:
 sanus & infirmitas vestri sunt milites; præce-
 pisti sanitati serui mei, ut vadat, & continuo
 eum celsit, & discessit; in hoc proficere,
 te esse qui das salutem, & adiuvas & pro libitu
 tuo & bona voluntate. Tu similiter mandasti
 paralyti, ut veniret, & manus illi iniiceret, &
 cum tam fortiter strinxit ut iam illum pedat:
 sufficere, ut paralyti, quæ venit, eo solo quia ei
 præcipisti, præcipias ut vadat, & sanitati, quæ
 ad præceptum tuum discessit, imongas, ut ve-
 niat, & in lectu oculi fiet. *Dixit verbo & sanabitur*
puer meus. Valde eloquenter ait Diu. Pet. D. Pet.
 Chryolog. hoc ipsum voluit indicare noster
 Centurio: *Ego homo sum, tu Deus; ego sub po-*
testate constitutus, tu ipsa potentatum potestas, ha-
bens sub me milites, tu virtutes, dico huic, vade
& vadit: veni & venit. Tu dic sanitati, veni &
venit, & seruo meo, fac hoc & facit: dic tu puero
meo, qui seruus est tuus, sanus esto, & valetis. Dis-
 scite o Christiani, ex milite, dum tempus viget
 necessitatis & angustiar: An te paupertas affligit
 necessitas te deprimat? infirmitas, te torquet?
 persecutio, te exagrat? Hoc consideres, omnia
 hæc magni illius Ducis esse apparitores & qua-
 sitionarios, quos tibi immitte ut manus iniicias,
 & de tua peruersa vita exerant: febris, ut ad
 Deum te conuertas, paupertas, ut teipsum diui-
 nis eius manibus consignes, illi te erade, ad
 eum te conuerte, illius implora subsidium: *Dixit*
verbo & sanabitur puer meus.

§. 20. Admiratur Centurionem Christum: verè
 enim & realiter hunc assumptis defectum,
 ipsa morte maiorem: ut in eo Centurionem
 honoraret.

Adiens autem Iesus, miratus est. Opinatus est
 est Origines, quod clarius patere non
 poterit splendor, quo huius Centurio-
 nis mens illustrata fuit, quam dicendo, quod ipse
 sol, qui ei illucebat, splendorem illum sit admi-
 rat: *Miratus est Iesus.* Sed mirantur SS. Pa-
 tres, hanc in Christo admirationem, & hanc
 obiciunt difficultatem: quomodo hoc fieri po-
 tuerit?

Psalm. 106.
 24.

Psalm. 45.
 22.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

Chrys.

tuert? Admiratio enim (teste Aristotele, cui
 2 Epist. confentit D. Augustinus & Thom. b.) Ex al-
 101. ad terrore nascitur principio, vel ex ignorantia, vel
 Euseb. & ex rei nouitate, eò quòd illud sit insolitum, vel
 102. contra inuisitatum. Obambulas forum, & clarâ mediâ
 aduersus luce, vides solem obcurari & nubilosam pati
 103. aduersus. luyis 6. 7. eclypsium, admiraris: quia quid sit, & vnde
 104. b. 1. 1. q. proveniat, ignoras. Alius accedit operarius, in-
 105. ar. 8. trat palatium, videt apparatus ditissimum ex
 106. p. 3. auro, argento, & hiante ore stupidus consistit;
 107. q. 15. ar. eorum quæ videt admiratione percussus: res è-
 108. nim illi est planè insolita, numquam visa. Ad-
 1 uertis in viro quodam rem, quam in illo num-
 109. quam vidisti: Stupescis, atq; in tali hoc videre. In
 110. Christò, quia Deus est, nulla fuit ignorantia,
 111. nec esse potest. Bene hoc protellati sunt Aposto-
 112. li, quando paulo post dixerunt: *Nunc scimus
 quia scis omnia.* Petrus in scripto edoctus profi-
 113. tetur: *Domine, tu nosti omnia.*
 114. Similiter respectu illius non potest esse vir-
 115. tus, seu actus fidei, qui sit illi insolitus, Assue-
 116. tus est enim videre excellentissimos, ipse enim
 117. est, qui fidem infundit, dat augmentum, & pro-
 118. terea dicatur à Diu. Paul. *Auctor fidei*: Non ad-
 119. miratur Rex, si in manu siliuuii sibi intimi ac
 120. familiaris annulum videat pretiosissimum, &
 121. magis, si ipse illi eum dederit: Alluevit enim
 122. talia, quin & maiora videre, & bene eum no-
 123. uerat, & quid à se datum. Nec Horologista
 124. admiratur Flander, si Horologium videat bene
 125. compositum, quod ipsemet confecit, & adhuc
 126. nouit subtiliora facere: Ob hanc rationem,
 127. non potest in Deo esse admiratio: omnia enim
 128. nouit, & quidquid bonum est ipse agit: *A sa-
 culo, & usque in seculum respicit, & nihil est
 129. mirabile in conspectu eius.* Si hoc ita sit, ut ob
 130. hanc rationem: *Nihil mirabile in conspectu eius,*
 131. quomodo *Admiratus est Iesus?* Si dicamus sa-
 132. pientem nihil admirari, quomodo ipse, qui est
 133. ipsa sapientia admiratur? *Creator mirabilem*
 134. *ait D. Petr. Chrylog. miratur? Aurium*
 135. *conditor, quasi qui audita nesciat, sic Super audi-
 136. tu?* Huius difficultatis communis est expo-
 137. sitio: quòd realiter Christus non sit admiratus,
 138. sed gestus quosdam edere admirabundi, & e-
 139. Centurionem honoraret. Docet dræceptor iuue-
 140. nem, cui qualisam defendendas proponit con-
 141. clusiones: & dum ille perdoctum dat respon-
 142. sum, quòd ipse Megister eum docuit, admira-
 143. tur, quasi quid esset noui respectu illius, non quòd
 144. realiter admiraretur. scit enim hæc omnia, & ipse
 145. ita hoc disposuit, sed admirabundam agit, & e-
 146. per hoc suum exalter honoratq; discipulum.
 147. Hieron. Bapt. de Lanuza, Tom 1.

Hoc communiter in scholis dicitur: Admi-
 ratas est Christus, quantum ad effectum, non
 quantum ad affectum: eo modo quo Theolo-
 gi docent, in Deo esse iram, zelum, furo-
 rem, non quòd illas in se habeat passiones quo-
 ad substantiam, sed quoad effectum: quia ea
 agit, quæ solet is, qui talibus subest passibus.
 Sic modo, non habuit in se Christus affectum
 admirationis, quoad substantiam, sed quoad ef-
 fectum: eosdem enim gestus fecit, quos com-
 munitè in homine patit admiratio. Hi autem
 sunt gestus, quos admiratio producit: (ait D.
 Thom.) humeros attollere, manus erigere, su-
 percilia circumflectere, vultu suspensum & qua-
 si attonitum herere. Hæc egit Christus in ho-
 norem Centurionis. I t hic est communis modus
 loquendi, & quem vt magis vulgarem sequitur
 D. August. & pro more suo subtiliter exponit
 D. Thom.
 Nihilominus addit D. Thom. suo perspicaci
 ingenio, alium dicendi modum præclarum, sci-
 licet, quòd realiter, & in veritate Christus sit
 admiratus. Licet enim omnia sciret, per scien-
 tias, quas Theologi vocant, beatas, & infusas,
 non tamen per scientiam experimentalem &
 practicam, quam dicunt acquisitam, sed quòd
 in ea quotidie noua addiscebatur, secundum quòd
 quotidie noua experiebatur. Optime nosti ma-
 ris aquas esse salas, vt ipse sal: ita tibi omnes
 testantur, & cum illa scientia enutritus es, &
 nihilominus, quando sorbillum ore sumis, tan-
 tam eius admiraris amaritudinem seu salugi-
 nem, quia licet id ante noueras, speculatiuè tan-
 tum hoc noueras, modo verò ex praxi nollis.
 Prænouit Astrologus eclypsim solis futuram
 tali die, tor horis, & terram instar noctis obtu-
 nebrandam, audienda consequenter tonitrua,
 videnda fulgura: & his omnibus, quando hæc
 aut audit: aut videt, admiratur, profilit ad fe-
 neltram stupefactus, licet enim hæc ante te-
 scisset, modo illa experitur. Si ergo experientia
 eorum, quæ ante nouerat, si ficiat ad veram
 admirationem in illis, in quibus nouam nollam
 causat scientiam, quid erit in Christo, qui rea-
 liter per rerum experientias nouam & veram ac-
 quirebat scientiam per nouarum rerum expe-
 rientias nouas suo intellectu recipiendo species,
 quas vocant Theologi acquisitas? Satis clarè
 dixit hoc D. Paul. *Qui cum esset filius Dei, di-
 dit ex ijs quæ passus est.* Licet, vt filius Dei om-
 nia nosset, verumtamen de nouo didicit, ex ijs
 quæ experiebatur.
 Secundum hoc dicit D. Thom. realiter ad-
 mira-

1. 2. q. 322

Lib. 22

contra

Faust. c.

12. c. 13.

lock

sup. c. 1.

51

Hebr. c. 5.

mir.

miratus est Iesus, videns huius Centurionis fidem, quam licet speculativè cognitam haberet non tamen experimentaliter; & addit: D. Thom. *Et assumpsit hunc defectum, ad nostram instructionem: ut & nos talem admitemur fidem, qualem miles ille ostendit. Non prætereamus modum hunc dicendi: Assumpsit hunc defectum.* Pater omnibus, admirationem esse quandam defectum, qui præsupponat ignorantiam. Inquit D. Thom. an Christus omnes nostros allumpserit defectus? Respondet, quod sic, exceptis defectibus intellectus & voluntatis, qui sunt ignorantia & culpa. Hos duos non assumpsit, ceteros quidem bene, ut famem, sitim, lassitudinem, infirmitatem, timorem & mortem: & ratio est: quia venit ut Redemptor & præceptor, quamobrem hos solum defectus assumere eum oportebat, qui his duobus officiis non contradiceret. Redemptori indecens erat culpa; dedecet enim peccatorem, redimere peccatorem; Præceptor indecens erat ignorantia: nescit enim alios ignarus docere. Non assumendo ignorantiam consequens erat, non assumere admirationem: hæc enim ex illa oritur, verumtamen in hoc casu voluit hunc assumere defectum. *Assumpsit hunc defectum.* Qualis ille? Maior ipsa fame, siti, & dixero ipsa morte: hi enim non erant defectus intellectus, nec voluntatis: Ignorantia autem reduciatur ad defectum intellectus & scientiæ, quæ magis repugnabat Christo, quam ipsa mors: Nihilominus eum assumpsit, ut Centurionem honoraret & nos erudiret, ut talem fidem admiremur, cognitionem talem, humilitatem, talem devotionem, talem scientiam, talem qualem ipse habuit spiritum. Quæ ratione novit Deus sanctos suos honorare, qui, ut illos, ipsi Angelis redderet admirabiles, ipse eos eorumque opera ac virtutes admiratur. Ingitur Christus (ait Origen.) civitatem illam celebrem, ditem, illustrem Capharsum ubi mille (teste Christo) visebantur sumptuosa ædificia, capitella, turres, palatia, porticus, foræ, opes, equitatus. Hæc omnia nihil admiratur, nec eorum quidemquam contactus erat enim celestis mercator, qui tantum venit ad gemmas pretiosas virtutum comparandas. Nihil horum eum stupescit, & admiratur militem inter fistulas, tympana, aleas, chartas ruforias, & hastas educatum. Seraphinorum sapientiam non admiratur, nec Angelorum pulchritudinem, calorum splendorem, solis claritatem, siderum fulgorem, & si dem militis vilis admiratur, eam extol-

D. Tho. 1. p. 1. 14.

Ham. 5. in diversis.

107.

lit, iactat, ut eum honoret, & vult, ut eam omnes intueantur, magnificent, & admirentur. Quæ admirationis signa, & verba non ostentat, quando Abraham eius obsequitur voluntati, in offerendo filium suum? Rem perpendit D. Chrylost. & stupendum quid est, videre, quod Deus ipse ita loquatur, quasi desint illi verba, ut tale opus extollat; *Quia fecisti hæc rem.* Quæ res? An desit illi nomen? Non videtur Deus illud invenire, ut eius ostendat magnitudinem, ut illis gestibus omnes admirentur, videntes hunc Dei fidelissimum amicum, ita eius voci obedientem, ut ipsam ei vocem operis excellentia eriperet videretur. Moris est, ut magni fiat fauor, & beneficium, quo Princeps, seu Rex sibi subditum dignatur: quæ non oritur admiratio, si aliter Rex scribat epistolam, duas manu sua lines interponens quid, quod alteri discum mittat cæsarum, aut de mensa sua quasdam cupedias, quæ non exurgit æmulatio, quis non oritur stapor, quis non mouetur discursus? Obsequia vero, à subdito pauperulo, aut milite Regi præstita nec æstimantur, nec attenduntur: considerantur enim ut debita. Quod miles quispiam iter anticipat; nauiget in Regis obsequium nauti hoc fit: quod Regi, munera, & cupedias mittat, quasi non aduertitur: hic autem omnia inuerti se habent modo. Quæ nobis beneficia non præstitit Deus? quas gratias? quæ opera in nostram salutem facta? suos dedit tibi caelos, suos Angelos, suas stellas; Dedit tibi seipsum, carnem suam in cibum, sanguinem suum in potum, sua sacramenta in medicinam: in cruce pro te mortuus est. O quanta beneficia! videntur omnem fidem excedere: *Quis credidit auribus nostris?* Dixit Iudas, quando ea prædicari præcipiebantur. *Quis credetis quod pro homine moritur Deus, Dominus pro rebeli seruo?* *Nec oculi videri, nec auris audiri, nec in cor hominis ascendit &c.* Dixit idem de his beneficiis & Dominus Paulus. *Quæ cum cæca sint & planè inspicenda, quanti tu ea facis? quid ea æstimas? quam parum ea admiraris?* Admiratur cæci, quia obsecrantur, soli, quia obrendebantur, terra, quia tremunt, petrae, quia seinduntur. Solus homo insensibilis, velut illi incedit, de quibus D. Ioannes: *Cum tanta signa fecisset coram eis non credebant.* Adhuc ait: *Admirabundè Seraphim, & cor hominis fumo repleti, insensibilibus.* Sed attende modo omnia inuenta quàm pa-

52. 17.

Am. 2. in Manu.

Gen. 11. 16.

1. a. 33.

1. a. 44.

D. Pa. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

Cap. 11.

37.

1. 1. 1. 1.

II. *Omnia opera imperfecta & parua sunt.*
 rum hoc est. quod homo facit propter Deum, & quam eius infirma sunt obsequia? Multa licet homo faceret, res foret; quam nemo iure admiraretur, cum, propterquam quod homo Deo sit debitor, parum Deo referat, quantum omnes facere possunt creaturæ, licet quàm plurimæ foris: *Si infirmus egeris, quid donabis ei?* Inquit Iob, *quid est homo, aut qua gratia eius?* Ad summum, minimum quid est, quidquid agit. Quam imperfecta sunt, quæcumque facis obsequia? Vnius diei ieiunium ex tepido spiritu; durissimi panis fructum in eleemosynam; lachrimula statim exsiccata, actus fidei remissus, lenta disciplina, leuis mortificatio. Et cum talia sint hæc obsequia, & tam parua in se substantia, Deus ea exaggerat, & particulariter ad ea attendit, ita ut ea ipse admirari videatur, ut te honoret, opera tua extollat, & ostendat, quam largus & velox sit illorum futurus retributor, qui tanti ea facit.

III. *Deus opera nostra bona confidit.*
 Notat D. Basil. quod dum ieiunas, vel te recolligis deplorans peccata, Deus Angelos suos & cælestes conuocat, quibus tuam exaltat ieiunium & penitentiam, & ut te admittentur, hortatur. *Cum Deus conficit, vocat omnes cali eius, ut eos insueantur, qui penitent ac ieiunans.* Nec opineris, hanc meam esse inuentionem (ait) Attende quid dicat Spiritus S. Cum Deus Regi impio Achab mortem intentasset ob immania eius crimina: ille verò timore perculsus, & in se reuersus cogitare cepit de agenda penitentia, sed quæ tantum esset simulatio penitentia, illico vocat Eliam Deus, inuitat, ut videat id quod peccator ille faciebat. Qui iam primas pro peccatis suis fundebat lachrymas, & iuita lectabatur humilitatis: *Dices, unde id nosti, quod Deus cali eius vocet, ut conficiam penitentem?* Ex eo id perspicuum efficitur, quod etiam seruos suos, qui in terra degunt in id spectaculum vocat, sicut dicit ad Eliam, *Nonne vidisti humilitatem Achab.* Quis vidit Christum nocte sequenti illis diei quo S. Martinus dimidium chlamydis diuise mendico pauperi, inter Angelorum Choros, quasi admirandum super militis facto, & omnes Seraphios inuitantem, ut oculos in illud chlamydis fructum præcicum, conuertat dum ait: *Martinus adhuc carboeum e- nus hac me veste contexit.* Numquam Princeps sic sui subditi extulit obsequium, ut Christus in die iudicij coram mundo vniuerso extollet,

quod esurienti dedisti fructum panis: discissam & laceram chlamydem, quæ nudum operuisi: beneuolentiam quæ indignum excepisti: trium quadrantum, quisquilias quibus viduæ succurristi: fauorem quo puellam in matrimonium promouisti: minutum quod ad redimendum captiuum expendisti: regnellus tuos ad reuodochia: micæ quas misisti incas ceratis. Diligenter perpendo, quod sermonem instituturus de amico suo, quibus verbis vtatur, loquens de Iob, producat in publicum eius obsequia, ac bona opera: quas non profere de illo laudes, quæ non audis præconia, & quantâ cum admiratione diabolo loquatur? *Numquid confiderasti seruum meum Iob, quod non sit ei similis in terra? Vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens à malo, & alius retinens innocentiam?* Nonne dixeris Deum ipsum admirari, nec satis congrua inuenire verba quibus virtutes eius exaggeret?

Idem agens de S. Simone sic ait: *Homo erat in Hierusalem cui nomen Simoon, & homo iste iustus, ac timoratus, expectans redemptionem Israel, & Spiritus S. erat in eo.* Quid opus, Domine, tot verbis? Hic enim scimus, tam esse efficacia tua verba, & tantæ significationis, ut vno & cum vno, quantum dici potest, comprehendas: Et ita ait Dauid, quod ad quodlibet tibi sufficiat vnicum: *Semel laetus est Deus.* Et id iam ante amicus quidam Iob aduerterat. Ad quid ergo tot verba, & illa cum quadam admiratione & emphasi de amicis tuis proloqueris? Nunc, cur sic admiraris ob id quod miles agit in tui famulatum? O Domine mi, diuinitum non est admirari diuitias, nec in purpura nati stupeant videre pretiosa: stupeant educti de malua, & stramine reclinati. Quid te rapit in admirationem? Vult (ait D. Thom.) iustitiam attollere & ostendere quanti faciat eius obsequia. O ter beatum Centurionem, ait Origen. *Ofides viri: o confidentia militis: o charissime amice veritatis? Te admiratur Dominus, & tuam indeficientem magnificat fidem; quando de sanobris gentium processit lumen tantum.* O viri iusti, ne meliorem operum vestrorum operum Prædicatorem, nec facundiorum eorum oratorem, quam ipsam Deum, in cuius honorem hæc facitis. Bene & optimè vobis heri consului, ut illa abscondere- tis, & eius fidei committeretis illa, in honorem vestrum prædicanda.

Iob 6. 2. 2.

Luc. 2.

Ps. 61. 12.
Job 33.

Hom. 5. in diuer.

